

Kihez fordulok imádságomban?

Két búcsúimádság hangzik el. Az evangéliumban Jézus búcsúzik apostolaitól, az ApCsel-ben Szent Pál apostol a milétoszi kikötőben elbúcsúzik az efezusi egyház vezetőitől (presbitereitől).

I. Az evangéliumban Jézus búcsúzik apostolaitól, önmagáért és apostolaiért imádkozik.

1. Az égre emelt tekintet Jézus jellegzetes mozdulata, ezt az evangélisták több alkalommal is leírják. Ez a tekintet egyrészt az imádság kezdetét jelzi, másrészt az összeszedettséget, a figyelmet, az elcsendesülést.
Az égre emelt tekintet tudatosítja bennem, hogy kihez fordulok imádságomban. Ő ott van fölöttem. Nem akárkit szólítok meg, hanem az Istent, Teremtőt, vagy mi napjainkban már Jézus Krisztust is.
2. Ha készülök Őt megszólítani imádságomban, vagy ha már megszólítottam, ott van bennem a bizalom és a remény, hogy Ő figyel rám, komolyan vesz, „időt szán rám” és meghallgat.
3. Jézus, amikor a Mennyei Atyát szólítja meg imádságában, rendre visszavonul a csendbe és a magányba.
4. Ebben az imádságában azt fogalmazza meg, hogy amit a Mennyei Atya feladatként rábízott, azt Ő teljesítette.
Tanítványokat és apostolokat gyűjtött maga köré, azért, hogy az átadott tanítást továbbvigyék a világ népei közé.

II. Az Apostolok Cselekedetei:

Ifjúsági gitáros énekünk ezeket a Szent Pál apostol által elmondottakat énekli meg: „Mit sem aggódom, nem félttem életem, csakhogy végigfussam a pályám, s a feladatom teljesítsem, melyet Jézus bízott rám.”

Aggodalmaimat, félelmeimet tárjam bátran Jézus elé, Ő meghallgat, megerősít és erőt ad ahhoz, hogy az élet nehézségeit elviseljem.

Visszatekintve az elmúlt hétre, vagy hónapra, vajon elmondhatom-e én is az ének soraival ugyanezt a vallomást?

Tóth Miklós rábatamási plébános